

วัดกษัตราธิราชวรวิชาร

ขับพวัดพระนครศรีอยุธยา

lus: (035) 241-205, (01)991-8445

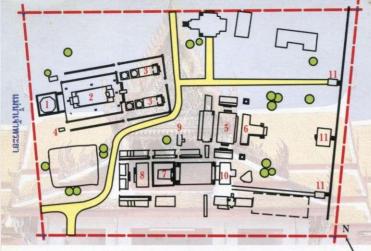

วัดกษัตราธิราชวรวิชาร

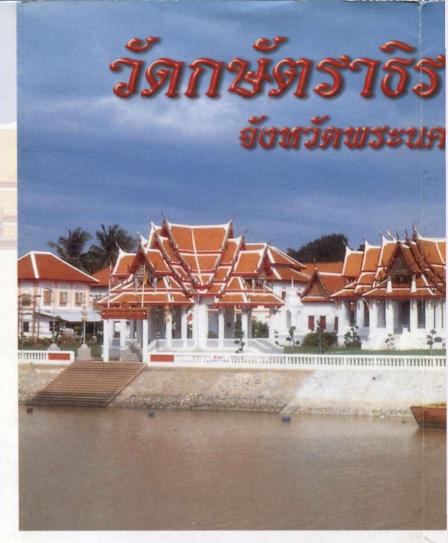
วัดกษัตราธิราชวรวิหารเป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดวรวิหาร ตั้งอยู่ ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยาเป็น วัดโบราณ ปรากฏหลักฐานมีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมชื่อ " วัดกระษัตรา" โดยความหมายของชื่อวัดสันนิษฐานว่า น่าจะเป็นวัดของพระมหากษัตริย์ ในตำบลที่ตั้งป้อมจำปาพล นอกพระนครฝั่งตะวันตก ส่วนด้านหลังวัดมีทุ่งกว้าง เรียกว่า "ทุ่งประเชต" ซึ่งเป็นที่ตั้งกองทัพพม่าในการเข้าโจมตีกรุงศรีอยุธยาหลาย ครั้ง ก่อนการเสียกรุงศรีอยุธยาในปี พ.ศ. 2310 นั้น วัดกษัตราธิราช เป็นบริเวณที่กองทัพพม่าใช้เป็นสถานที่ตั้งมั่นในการเข้าตีพระนคร ภายหลังวัด ถกทำลายลงไปมากและทิ้งร้างไปในที่สด

เมื่อสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีแห่งราชวงศ์จักรีแล้ว ในสมัย รัชกาลที่ 1 สมเด็จพระเจ้าหลานเธอ เจ้าฟ้ากรมหลวงอนุรักษ์เทเวศร์ (ทองอิน) กรมพระราชวังบวรสถานภิมุข ซึ่งเป็นพระเจ้าหลานเธอในสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว บรมโกศ คงจะได้ทันทอดพระเนตรเห็นวัดกษัตราธิราช วัดสำคัญในสมัยนั้นถูก ทำลายจนทิ้งร้างไป จึงโปรดให้บูรณะโดยเริ่มบูรณะพร้อมกับวัดในกรุงเทพมหานคร เช่น วัดบพิตรภิมุข และวัดธรรมารามในอยุธยาด้วย ทำให้วัดกษัตราธิราชวรวิหาร กลับมาเป็นวัดที่มีพระสงฆ์จำพรรษาตั้งแต่นั้นมา ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 2 สมเด็จ เจ้าฟ้ากรมขุนอิศรานุรักษ์ (เกศ) ต้นราชสกุล อิศรางกูร ทรงมีศรัทธาปฏิสังขรณ์ พระอารามตั้งแต่พระอุโบสถ ตลอดจนเสนาสนะทั้งปวงเรื่อยมา

แผนผู้ขวัดกษัตราธิราชวรวิชาร

- 1. พระปรางค์ ประธานของวัด เป็นปรางค์ขนาดเล็กบนฐานเตี้ยๆ ซุ้มเรือนธาตุ ก่อยื่นออกมาเพียงเล็กน้อย ภายในซุ้มประดับด้วยปูนปั้นนูนสูงรูปเจดีย์ย่อมุม ไม้สิบสอง ส่วนยอดประดับด้วยกลีบขนุน 7 ชั้นไม่มีลวดลาย เป็นพระปรางค์ ในสมัยอยุธยาตอนปลาย
- 2. พระอุโบสถ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของพระปรางค์ เป็นอาคารที่สร้างเลียน แบบสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยารูปแบบคล้ายวัดหน้าพระเมรุคือ เป็นหลังคาซ้อน 2 ชั้น มุงด้วยกระเบื้องกระบูดินเผา ไม่มีหน้าต่าง ผนังเจาะเป็นช่องระบาย อากาศแทน ภายในห้องปูหินอ่อนที่เหลือมาจากการก่อสร้างวัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร มีชุ้มบุษบก เหนือประตูกลางที่มุขเด็ดด้านหลังก่อเป็นชุ้ม ประดิษฐานพระพุทธรูปปางปาเลไลย์ ด้านหน้ามีศาลา 2 หลังและเจดีย์ย่อมุม ไม้สิบสอง 4 องค์ และมีสระน้ำโบราณรูปสี่เหลี่ยมมุมมน ขนาด 28 x 35 เมตรอย่ทางทิศใต้
- 3. วิหารคู่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกหน้าพระอุโบสถ หลังคาซ้อน 3 ชั้น มุง กระเบื้องดินเผาแบบเดียวกับพระอุโบสถวิหารหลังทางทิศเหนือหน้าบันจำหลัก รูปพระนารายณ์ทรงครุฑประกอบลายก้านขด ภายในประดิษฐานพระพุทธรูป ปางห้ามญาติ ปางถวายเนตร และพระพุทธบาทจำลอง วิหารทิศใต้หน้าบันจำ หลักภาพภูริทัตชาดกภายในประดิษฐานพระพุทธรูปปางมารวิชัย ปางสมาธิ พระศรีอริยะเมตตรัย รูปจำลองสมเด็จพระนพรัตน์ และอดีตเจ้าอาวาส คือ
- หลวงปู่ทรง, หลวงปู่มาก, หลวงปู่เทียม
- 4. วิหารน้อย ตั้งอยู่นอกมุมกำแพงแก้วขนาบข้างทิศเหนือ-ใต้ด้านหลังพระอุโบสถ ประดิษฐานพระพุทธรูปประจำวิหาร
- 5 ศาลาการเปรียญ เป็นอาคาร 7 ห้อง เสาไม้สัก 16 ต้น หลังคามุงกระเบื้อง เคลือบดินเผา หน้าบันเป็นมุขประเจิดประดับลายดอกพุดตาน ภายในประดิษฐาน ธรรมาสน์บุษบก ปูพื้นด้วยไม้สัก ผนังเขียนภาพพุทธประวัติทศชาติชาดก

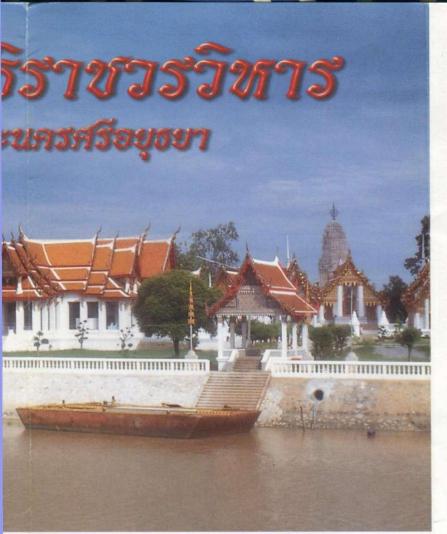

ถ่ายแบบมาจากภาพจิตกรรมวัดเชิงท่าพระนครศรีอยุธยา โดยช่างในสมัยรัชกาล ที่ 5 และมีศาลาสกัดเหนือใต้ก่ออิจุถือปูนเขียนลายปิดทองล่องชาด

- 6 ศาลาครีมุข ก่อเป็นตึกชั้นเดียวไม่มีผนัง หน้าบันทั้งสามด้านเป็นมุขประเจิดจำหลัก พระราชลับจกรในรัชกาลที่ 5
- 7. **หอสวดมนต์** ปัจจุบันใช้เป็นห้องสมุด
- 8. ดำหนักอุไรพงศ์ เป็นตำหนักเครื่องไม้ขนาด 5 ห้องหลังคามุงกระเบื้องดินเผา เดิมเป็นตำหนักของพระองค์เจ้าอุไร ประทานมาปลูกเป็นกุฏิเจ้าอาวาส ที่ผนัง คอสองมีภาพจิตรกรรมรูปเทพชุมนุม

- หอไตร หน้าบันประดับลายปูนปั้น ผนังภายในมีภาพจิตรกรรมรูปเทพชุมนุม และลายพุ่มข้าวบิณฑ์เขียนสี
- 10. กุฏิเจ้าอาวาส เป็นตึก 2 ชั้นแบบตะวันตก ที่สำคัญคือหน้าต่างบานลูกฟัก แบบฝรั่งเศสที่ยาวจรดพื้น เพดานประดับด้วยเครื่องกระเบื้องพระยากลาโหม ราชเสนาสร้างถวาย
- 11. ศาลาท่าน้ำ เป็นศาลาริมแม่น้ำเจ้าพระยาจำนวน 3 หลัง หลังกลางเป็นแบบ ตรีมุข หน้าบันจำหลักพระราชลัญจกร มหามงกุฏในรัชกาลที่ 4 เพื่อเป็น สัญลักษณ์ว่าเคยเสด็จมาประทับแรม เมื่อครั้งทรงผนวช

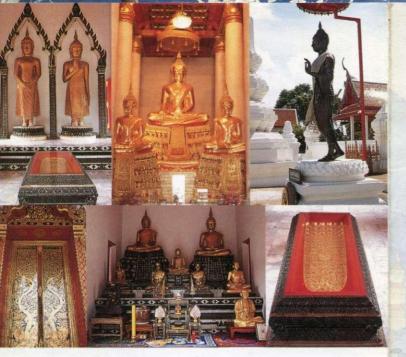

ขิตรกรรมฝาผนัง

ลักษณะเป็นจิตรกรรมสีฝุ่นบนรองพื้นอย่างโบราณเขียนสีแบบพหุรงค์ ซึ่งเขียนไว้ใน 2 แห่งดังนี้

- 1. ดำหนักอุไรพงศ์ เป็นรูปแบบจิตรกรรมสมัยอยุธยาบนพื้นไม้ เขียนเรื่องราว เทพชุมนุม ปัจจุบันมีสภาพชำรุดทรุดโทรม หลายภาพเลือนลางไม่สามารถ อ่านได้
- 2. ศาลาการเปรียญ เป็นจิตรกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ เขียนเรื่องราวพุทธประวัติ และทศชาติชาดก มีคุณค่าด้านศิลปะวัฒนธรรมอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในภาพ งานประเพณีที่สำคัญ และงานมหรสพต่างๆ ที่มีมาในสมัยโบราณ อีกทั้งยัง มีภาพที่แสดงองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมแบบไทยเดิมให้ได้ศึกษาเรื่อยมา จนถึงช่วงที่ไทยเริ่มรับอิทธิพลแบบตะวันตก ภาพจิตรกรรมในศาลาการเปรียญ แบ่งได้เป็น 2 ช่วง
- **2.1 ผนังคอสอง** ช่องระหว่างขอบบนประตูและหน้าต่างถึงฝ้าเพดานเขียนเรื่อง พุทธประวัติ
- 2.2 ผนังระหว่างช่องประตูหน้าต่าง เขียนเรื่องทศชาติชาดก และพุทธประวัติ

รายนามเจ้าอาวาสและประวัติการบูรณะ

- 1. หลวงพ่อฉิม
- 2. พระอุปัชฌาย์สน
- 3. พระอุปัชฌาย์มี อินุทโชดิ สร้างศาลาการเปรียญโดยถ่ายแบบมาจากวัดเชิงท่า แล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2422
- 4. พระครูวินยานุวัติคุณ (ทรง) ช่อมบูรณะ พระอุโบสถ และ ก่อสร้างพระวิหารหน้า พระอุโบสถขึ้น 2 หลัง เจดีย์ย่อมุมไม้สืบสอง ศาลาตรีมุขหน้าศาลาการเปรียญ หอสวดมนต์ หอไตร หอระฆัง ศาลาท่าน้ำหน้าวัด นอกจากนี้ยังได้รับประทาน ตำหนักเครื่องไม้จากกรมหมื่นอดุลยลักษณสมบัติ (พระองค์เจ้าชายอุไร) มา ปรุงเป็นกุฏิเจ้าอาวาส พร้อมกับขยายกำแพงแก้วพระอุโบสถ และชุ้มประตู ด้านหน้าด้วย นับเป็นช่วงที่วัดมีการก่อสร้างเสนาสนะมากที่สุด
- 5. พระครูวินยานุวัติคุณ (มาก)
- 6. พระมหาสิน ซ่อมศาลาการเปรียญ และถาวรวัตถุอื่นๆ
- 7. พระครูไพจิตรวิหารการ (บัว) ช่อมหลังคาพระอุโบสถ ศาลาตรีมุข
- 8. พระครูพิพิธวิหารการ สิริปัญโญ (เทียม) เป็นช่วงที่วัดมีความเจริญก้าวหน้า มาก ได้ดำเนินการบูรณะครั้งใหญ่ สร้างถาวรวัตถุต่างๆ เพิ่มขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ ใช้สอยของวัด แต่ก็ยังคงรักษาสภาพอาคารที่มีอยู่เดิม ตามเจตนารมณ์ของ เจ้าอาวาสองค์ก่อนไว้
- 9. พระครูพิพิธวิหารการ จุ๊ตปญโญ (สำรวย)
- 10. พระครูวิสุทธิธรรมมากร ฐานิสุสโร (สุชาติ) เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน

ประวัติหลวงปู่เทียม

พระวิสุทธาจารเถร นามเดิมชื่อ เทียม หาเรือนศรี เกิดเมื่อวันเสาร์ที่ 10 ชันวาคม 2447 ขึ้น 3 ค่ำ เดือนอ้าย ปีมะโรง ณ ตำบล บ้านป้อม หมู่ 7 อำเภอพระนครศรีอยุธยา เป็นบุตรของนายสุ่น และนางเลียบ อาชีพทำนา เริ่มต้น การศึกษาภาษาไทยกับพระภิกษุมอญ และอาจารย์ปั่นที่วัดกษัตรา รวมทั้งเรียนวิชา ช่าง การเขียนและการแกะสลัก ต่อมาได้ฝากตัวเป็นลูกศิษย์อาจารย์จันทร์เพื่อเรียน ภาษาขอม อายุ 15 ปี จึงได้ลาไปช่วยบิดาทำนา แต่ด้วยเป็นผู้ใฝ่เรียนรู้จึงได้เรียน วิชาต่างๆ มากมาย โดยเริ่มเรียนวิชาไสยศาสตร์แบบลงผง ลงยันต์กับลุงชื่ออาจารย์ ทรัพย์เรียนวิชาธาตุกสิณกับนายเงิน วิชาประดับตกแต่งก่อสร้าง กับนายชม และนายเชย วิชากระบี่กระบองกับบิดา การเป๋าปี่ชวากับพี่ชาย จนสามารถออกแสดง ตามงานพิธีต่างๆ ควบคู่กับการรับจ้างเป็นช่างไม้ นอกจากนี้ยังได้หัดแกะหนังใหญ่ และแสดงด้วย

ต่อมาเมื่ออายุครบถึงอุปสมบท พระครูวินยานุวัติคุณ เจ้าอาวาสวัดกษัตราธิราช เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า "สิริปัญโญ" ได้ศึกษาภาคปฏิบัติเรียนกรรมฐาน กับหลวงพ่อสี วัดสนามชัย อาจารย์จาบวัดโบสถ์ อำเภอมหาราชแล้วกลับมาศึกษา กับอาจารย์เหม็ง วัดประตู่ทรงธรรม จนถึงพรรษาที่ 9 จึงได้กลับมาอยู่ที่วัดกษัตราธิราช เมื่อตำแหน่งเจ้าอาวาสว่างลงในช่วงปี พ.ศ.2487 ขณะนั้นมีสมณศักดิ์เป็นพระใบฏีกา จึงได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสวัด ปกครองและสร้างความเจริญแก่วัดจวบจนสิ้นอายุ ขัย เมื่อวันที่ 20 เดือนชันวาคม 2522 อายุ 75 ปี 55 พรรษา